

valget. Hvis det er muligt, vil arbejdsministeren fremsætte lovforslag om en sådan undtagelse fra 1 års kravet med henblik på vedtagelse inden den 1. juni 1987.

Herefter indstiller et *flertal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres, Det Radikale Venstres, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af socialministeren stillede og af flertallet tiltrådte ændringsforslag.

Flertallet ønsker at fremhæve, at lovforslagets grundtydelser til unge er fastsat under hensyn til stipendiebeløbene efter den gældende lov om Statens Uddannelsesstøtte.

Undervisningsministeriet overvejer imidlertid for tiden en omlægning af reglerne om Statens Uddannelsesstøtte.

Flertallet har noteret sig, at socialministeren vil være indstillet på at tage lovforslagets § 37, stk. 2, 2. pkt., (ungetaksterne) op til vurdering, så snart der er skabt klarhed om, hvordan reglerne for Statens Uddannelsesstøtte bliver for fremtiden.

Et *mindretal inden for flertallet* (Det Radikale Venstres medlem af udvalget) vil arbejde på, at der – samtidig med at en SU-reform træder i kraft – indføres ensartede ydelser for unge i alderen 18–22 år. Ydelsen bør såvel i bistandssystemet som i uddannelsessystemet være baseret på en ensartet grundtydelse suppleret med boligtillæg og eventuelt andre tillæg, som måtte blive resultatet af SU-reformen.

En ensartet ydelse for unge skal bane vej for en ungdomsløn, der ikke gør skel mellem de grupper af unge, der skal modtage støtte fra det offentlige, og som tillader de unge selv at tjene et vist beløb ud over støtten.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) ønsker at understrege, at det for Socialdemokratiet er helt afgørende, at ingen stilles ringere efter lovforslaget end efter gældende lov.

Af kontanthjælpsrapporten fremgår det, at 26 pct. af de enlige kontanthjælpsmodtagere uden børn gik ned i hjælp de første 9 måneder.

Efter de 9 måneder fik 23 pct. nedsat deres hjælp. For alle familier uden børn fik 30 pct. et fald på mellem 2 og 19 pct. svarende

til gennemsnitlig 260 kr. månedlig. Uanset den lille forbedring på 76 kr. månedlig i varig hjælp vil der givet fortsat være situationer, hvor klienter stilles ringere efter lovforslaget, end de er i dag.

Mindretallet tilslutter sig derfor en regulering af satserne, så de bliver i overensstemmelse med en tilnærmet pristalsregulering.

Mindretallet er modstander af »ungeregen«, som det finder langtfra kan dække udgifterne for de pågældende – ej heller efter tilnærmelsen af de unge hjemmeboendes situation til SU-taksten.

Mindretallet finder det helt urimeligt, at der ikke i lovforslaget er givet mulighed for som et retsgode at kunne få sit fagforenings- og arbejdsløshedskontingent betalt. Mindretallet er opmærksom på, at der også er andre situationer, hvor lovforslaget ikke slår til. Det gælder f.eks., hvor en familie er psykisk og økonomisk slidt ned efter lang tids arbejdsløshed og lang tids modtagelse af offentlig hjælp. Al tilgængelig forskning om de langvarige bistandshjælpsmodtagere viser, at det er altafgørende, at der sættes massivt ind for at undgå social deroute, håbløshed og passivitet.

Mindretallet finder det derfor nødvendigt, at der i lovforslaget indføres en bestemmelse, der gennem et rådighedsbeløb sætter kommunen (det sociale udvalg) i stand til at hjælpe i disse eller lignende tilfælde.

Mindretallet er fortsat modstander af 9 måneders reglen og finder det uværdigt og urimeligt, at bistandsklienter skal kunne klare sig med et så beskedent beløb, særlig da der ikke er nogen mulighed for at komme op på den »høje« takst igen.

Det er mindretallets opfattelse, at § 42 er en af de vigtigste paragraffer i bistandsloven. Mindretallet har noteret sig ministerens imødekommelse med hensyn til at udvide personkredsen til også at rumme andre end de fysiske og psykiske handicappede og imødeser en vejledning, der redegør herfor.

Mindretallet ønsker gennemført en regel om, at der skal ses bort fra halvdelen af en ægtefælles indtægt, når der udbetales hjælp efter § 42. Ifølge AKF vil en sådan regel få betydning for ca. 4.500 mennesker årligt. Det er en kendt sag, at såvel praktiske og økonomiske som psykologiske barrierer kan overvindes, hvis denne mulighed foreligger.